

[H. C. Hansen]

rent tilfældigt, at man er begyndt her – men også i forsikringsselskaber og senere formentlig i alle større danske erhvervsvirksomheder – et antal statsudnævnte bestyrelsesmedlemmer, hvis antal i bestyrelsen på et eller andet tidspunkt formentlig skal op på 50 pct. eller derover. Det bliver fryd til den tid at være politiker, hvis man da hører til i de pæne, artige partier, og vel at mærke hvis man inden for disse partier opfører sig, som partibosserne ønsker det.

Det er en naturlig ting, at regeringen i dag er blevet støttet af de tre venstrefløjspartier og folketingets femte socialistiske parti, det radikale venstre. Der er intet overraskende i dette. Derimod må man nok erkende, at det er overraskende, at centrum-demokraterne på nuværende tidspunkt i hvert fald bærer kappen på begge skuldre. Jeg forstod på hr. Melchior, at der ville være mulighed for, at vi under udvalgsarbejdet kunne drøfte problemerne igennem, og at centrum-demokraterne muligvis dér ville forstå, at vort lovforslag er fornuftigt.

Hr. John Winther fra det konservative folkeparti var ked af vores bemærkninger til lovforslaget om ældre politikere, som blev udnævnt. Når det står i vores bemærkninger, så er det simpelt hen, fordi det er en kendsgerning, at mange af de samfundsudnævnte repræsentanter i bestyrelsen simpelt hen er veltjente politikere.

Til hr. Jeppe Kristensen fra venstre må jeg sige tak for de positive udtalelser og ligeledes til retsforbundet.

Hr. Ole Olsen fra socialistisk folkeparti var inde på, at når fremskridtspartiet var imod disse samfundsudnævnte bestyrelsesmedlemmer, kunne det hænge sammen med, at vi ikke i fremskridtspartiet har nydt den ære at skulle lægge ryg til disse bestyrelsesmedlemmer. Nu er der et gammelt ord, der siger, at tyv tror, hver mand stjæler. Jeg ved ikke, om hr. Ole Olsen vil bekræfte dette.

Må jeg til slut sige, at den nugældende lov giver ca. 250 pladser. Inddrages forsikringsselskaber og større danske erhvervsvirksomheder på et senere tidspunkt, så vil der blive brug for i tusindvis, også under hensyn til at der formentlig stræbes efter en 50 pct.s repræsentation.

Socialdemokraterne, de tre venstrefløjspartier og det radikale venstre synes at have besluttet at fortsætte bengnaveriet i dansk er-

hvervsliv og med loven i hånden tiltvinge sig gode, fede ben til veltjente politikere. Fremskridtspartiet vil gøre sit til, at erhvervslivet forbliver frit til gavn for den danske befolkning og til gavn for den enkelte.

Askjær Jørgensen (FP):

Et par korte bemærkninger. Fru Dorte Bennedsen nævnte, at det var beskedne beløb, man fik. Jeg synes, fru Dorte Bennedsen skulle have fortalt, hvor store beløbene var. Jeg er fuldstændig klar over, at de folk, der sættes ind i bestyrelsen for pengeinstitutterne af erhvervsvirksomhederne, får større løn, men det har ikke noget med det at gøre. Det er en principiel ting, at staten ikke skal påtvinge nogen som helst erhvervsvirksomhed en unødigt udgift. Der var en, der var så venlig at sige, det var mindre end en promille af en øre. Ja, men det principielle i det er, at hver eneste gang man kan lette det danske erhvervsliv for 1 krone i udgift, har man gavnnet det danske erhvervsliv, og dermed gavner man beskæftigelsen. At få en bedre beskæftigelsessituation i Danmark, det er det primære for fremskridtspartiet; det er det, vi først og fremmest kæmper for. Vi beklager, at socialdemokratiet ikke vil medvirke til, at vi afskaffer arbejdsløsheden i Danmark.

Melchior (CD):

Jeg vil hævde, at dette forslag aldeles ikke kan bære alle de høje, dyre ord og store sammenhænge, der her er forsøgt ridset op. At hævde at man skulle kunne skaffe én eneste person i arbejde ekstra, hvis dette forslag gennemføres, det bider sig selv i halen. At tale om erhvervslivets frihed – retsforbundets ordfører udtalte ligefrem to gange en næsten rørstrømsk taknemmelighed over for forslagsstillerne – i sådan en bagatelagtig sag, det viser, at der ikke er nogen som helst jordforbindelse.

Princippet om det private erhvervslivs integritet angribes på ingen måde af disse bestyrelsesposter. Den personlige ejendomsret – ja, nu taler grundloven kun om, at ejendomsretten som sådan er ukrænkelig – er ikke angrebet på mindste måde gennem den ordning, vi har i dag. Vi har i dette land en blandingsøkonomi, det offentlige har indseende med enormt mange ting efter bestemmelser, der i denne sal gennem årene er ved-